

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1156/2023
02.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Драгана Јаћимовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К.бр.300/22 од 13.03.2023.године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.242/23 од 16.08.2023.године, у седници већа одржаној дана 02.11.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Драгана Јаћимовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К.бр.300/22 од 13.03.2023.године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.242/23 од 16.08.2023.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К.бр.300/22 од 13.03.2023.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, оштећени ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу, а окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и да плати суду износ од 5.000,00 динара на име паушала, да ОЈТ-у у Аранђеловцу на име трошкова исплаћених унапред из буџетских средстава тужилаштва плати износ од 43.039,00 динара и да оштећеном ББ плати износ од 29.250,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.242/23 од 16.08.2023.године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу К.бр.300/22 од 13.03.2023.године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Драган Јаћимовић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 11), став 2. тачка 1), 2) и 3) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА–адвокат Драган Јаћимовић истиче да су и првостепени и другостепени суд у својим пресудама само паушално навели да је окривљени учинио предметно кривично дело, али без описивања радњи који чине биће кривичног дела, као ни облик вољно-психичког односа окривљеног према извршеном делу, те да код окривљеног не постоји умишљај у односу на кривично дело за које је оглашен кривим.

Одредбом члана 275. став 1. КЗ је прописано да ко ради крађе обори у шуми, парку или дрвореду једно или више стабала а количина обореног дрвета је већа од једног кубног метра, казниће се новчаном казном или затвором до једне године, док је ставом 2. истог члана прописано да ако је дело из става 1. овог члана учињено у намери да се оборено дрво прода, или ако је количина обореног дрвета већа од пет кубних метара или ако је дело извршено у заштићеној шуми, националном парку или другој шуми са посебном наменом учинилац ће се казнити новчаном казном или затвором до три године.

У изреци побијане пресуде Основног суда у Аранђеловцу К.бр.300/22 од 13.03.2023.године је наведено да је окривљени АА „у периоду од септембра 2020.године до марта 2021.године у селу ..., општина ..., ради крађе оборио у шуми више стабала у количини већој од пет метара кубних дрвене масе, на тај начин што је на Кп бр. .. и .. КО ..., власништво оштећеног ББ, бесправно оборио 209 стабала багрема просечног пречника по пању од 11 до 34 цм-дрвене масе 27,63 м3, 16 стабала храста-цера просечних пречника на пању 11 до 34 цм, дрвене масе 4,28 м3 и 5 стабала јасена просечних пречника по пању 17 до 32 цм-дрвене масе 1,16 м3, у укупној количини од 33,51 м3 у вредности од 175.641,00 динара, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим својим поступцима, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено“, чиме је извршио кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин, ради крађе оборио у шуми више стабала у количини већој од пет кубних метара дрвене масе, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим својим поступцима, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење

и био је свестан да је његово дело забрањено, па су на тај начин наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да је изрека пресуде неразумљива, па на овај начин бранилац суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те указује и на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3). Како наведене повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Иако је бранилац у захтеву за заштиту законитости формално означио повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева, бранилац не конкретизује у чему се наведене повреде закона састоје, па по оцени Врховног суда, у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлоге за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, па се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, наводећи да су непотпуно утврдили чињенично стање и да нема ниједног доказа којим се утврђује тачна количина посечене шуме и власништво на предметним парцелама, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић